

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದಿವಾನ್ ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳು: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ದಾಸಪ್ರಕಾಶ್ ಆರ್.ಕೆ.¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಿಷಣರ ಆಡಳಿತವು 50 ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿದು ನಂತರ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಮನೆತನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ದತ್ತ ಮತ್ತು 10ನೇ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರು 1881ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅರಸರ ಅಧಿಕಾರದ ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಥರಾದ ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅಂತಹ ದಿವಾನರ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಿತು. 10ನೇ ಚಾಮರಾಜರು ಬಾಲಕರಾದ್ವರಿಂದ ಅವರ ಆಡಳಿತ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ದಿವಾನರ ಆಡಳಿತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಪಾಮಾಣಿಕೆಗೆ ಹೆಸರಾದವರಲ್ಲಿ ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ರವರು ‘ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್’ ಮನೆತನದ ಮೂರನೆ ತಲೆಮಾರಿನವರು. ಇವರ ಮನೆತನದ ಹಿರಿಯರಾದ ಗೌರಿ ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ರವರು 1784 ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದ ತಂಜಾವೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇರಳದ ಕುಮಾರಪಟ್ಟಂ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ರವರ ತಂದೆ, ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ ಕೆಲ್ಲಿಕೋಚೆಯ ಕುಮಾರಪುರಂನಲ್ಲಿ ವಕೀಲರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು 1826 ರಲ್ಲಿ, ಅನಂತ ನಾರಾಯಣೆಯವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪತ್ನಿ ನಿಧನರಾದಾಗ, ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂಬುವವರನ್ನು ಎರಡನೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ 1, ಜೂನ್ 1845 ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಗನೇ ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ರವರು ‘ಕ್ಯಾಲಿಕಟ್’ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು ನಂತರ, 1866ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸ್‌ನ ಪ್ರೈಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜ್‌ನಿಂದ ಪದವಿಗಳಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯವನಾಗಿ

¹ಸಂಖೋಧಕರು, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು.

ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರು. 1874 ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸ್ ಎವಿ ಯಿಂದ ‘ಬಿ.ಎಲ್’ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದರುಮದರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ‘ರಂಗಾಚಾಲು’ರವರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದರು. 1868 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕರಾಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ‘ರಂಗಾಚಾಲು’ ಶೇಷಾದ್ವಿತೀಯರ್ ರವರನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು.

ರಂಗಾಚಾಲುರವರ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ

1868 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಅರಸೋತ್ತಿಗೆಯ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿ ನಿಯುತ್ತಾದರು. ಆಗಿನ ದಿವಾನ್ ‘ರಂಗಾಚಾಲು’ರವರ ಆಪ್ತರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದನಂತರ ಅಯ್ಯರ್ ರವರಿಗೆ ದಿವಾನಗಿರಿಯನ್ನು ಹೊಡಲಾಯಿತು. 18 ವರ್ಷ (1883–1901 ರವರೆಗೆ) ಅತಿಹೆಚ್ಚಿಕಾಲ ರಾಜಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹೆಗ್ಲಿಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶೇಷಾದ್ವಿತೀಯರ್ ರವರು ಕೃಗೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳು

ಕೆ. ಶೇಷಾದ್ವಿತೀಯರ್ ಅವರು 1868ರಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯದ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಯಿತು. ದಿವಾನರಾದಾಗ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಬರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರು ದಂಡನೆ ಪ್ರದೇಶದ ಅಧಿಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೊಡಬೇಕೆಂದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಇವತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಪೊಗದಿ ಹಣವನ್ನು 1866ರವರೆಗೆ ಮನ್ನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಅವರು 1896ರ ವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಮನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದರು. 1884ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಗುಬ್ಬಿಯವರೆಗೂ, 1889ರಲ್ಲಿ ಹರಿಹರ ಮತ್ತು 1893ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಪುರದವರೆಗೂ ರೈಲುಮಾರ್ಗವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು. 1891ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ನಂಜನಗೂಡು ರೈಲುಮಾರ್ಗವೂ, 1893ರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಣೆ (KGF) ರೈಲುಮಾರ್ಗವೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾದವು. ಅರಣ್ಯದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಯಿತು. ಚಿನ್ನದ ಗಣೆ ಉದ್ಯಮದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಶೇ.5 ರಷ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯಕ್ಕಾಗಿ 1886–87ರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೇ ರೂ.47,000 ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಬರುವಂತಾಯಿತು. 1884ರಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನ್ಯಾಯಾಧೀಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ವರ್ಷ ತಾಲೂಕು ಮಂಡಲಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವು. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಅಂಚೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು 1889ರಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಅಂಚೆ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಆಡಳಿತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ 1891ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಅದು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಎರೋಧಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಯಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ತಿ ಪ್ರತಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿ, ಪಿತಾಮಹ ಎಂದು ಹೇಸರಾಂಕಿತ ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರ ವಾದಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೊಡಿದ್ದವು ಎಂದು ಸಮಕಾಲೀನ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಿವಾನರ ಆನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾದವು.

ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯರ್ ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಹೋರಾಟವೆನ್ನುಬಹುದು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವವಿಮಾ ಪದ್ಧತಿ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು. ನೀರಾವರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಿರಿಯಾರು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾರಿಕಣಿವೆ ಯೋಜನೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. 1886ರಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ, ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಜಾವಾ ಬೈಕ್ ಕ್ಯಾರಿಕೆ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಿತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆಗ ಆರಂಭವಾದ ಮಹಾರಾಣಿ ಬಾಲಿಕಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ನಂತರ 1901ರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. 1890ರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಲ್.ಆರ್.ಸೌ ಅವರ ಮುಖಿಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಶಾಸನ ಇಲಾಖೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ. ಅದೇ ವರ್ಷ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚ್ಯಪ್ರಸ್ತಕಗಳ ಭಂಡಾರ ಆರಂಭವಾಗಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹದ ಕಾರ್ಯವೂ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಜಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದರು. 10ನೇ ಜಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರು ಕಂತರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ 1894ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 32ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪತ್ರಾದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ನಂತರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ರಾಜ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಆಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು.

ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜರು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಅವರ ತಾಯಿ ವಾಣಿವಿಲಾಸ ಸನ್ನಿಧಾನ ಎಂದು ಹೇಸರಾಗಿದ್ದ ಕೆಂಪರಾಜಮೃಣಿಯವರು ರಾಜ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ದಿವಾನರು ಮತ್ತು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ನೆರವಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಗಮನಾರ್ಹ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಗಭರ ಶೋಧನೆಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು 1894ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಇಲಾಖೆ ರಾಜ್ಯದ ಖನಿಜ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು

ಹೊರತೆಗೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿತು ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯೂ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಲಾಯಿತು. 1988ರಲ್ಲಿ ಬೀರೂರು-ಶಿವಮೊಗ್ಗ ರೈಲುಮಾರ್ಗ ಆರಂಭವಾಯಿತು. 1897-98ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಾನವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಗಿನ ಪೀಡೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ಈ ರೋಗದಿಂದ ಜನರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಮತ್ತು ಬಸವನಗುಡಿ ಬಡಾವಣೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡವು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಶಿವನಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಣಗೂ, ಅನಂತರ 1905ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಿಸಲಾದದ್ದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಪಡೆದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲನೆಯದಾಯಿತು. ಅಂದಿಗೆ ಇದು ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ದ್ವಾದ ಪ್ರಥಮ ವಿದ್ಯುದ್ವಾಹಕ ಸರಣಿಯಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವದ ಸಾಫನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಗರ ಮತ್ತು ಹಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೀದಿ ಮತ್ತು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಬನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹದಾಕಾರದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಇವುಗಳಿಗಲ್ಲ ಮೂಲಾರ್ಥ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಮೂರಧ್ಯಷ್ಟಿಯ ಫಲ ಇದರಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆರಂಭದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮನವಿದಾರರ ಕೂಟವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನಬಹುದು. 1897ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳು ಸರಕಾರಿ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸಾಫನಮಾನಗಳು ಮನ್ವಣಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದವು. 1891ರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲೇಖಿ ಪಾವತಿಸುವವರು ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಜತೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಪದವೀಧರರೂ ಮತ ನೀಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿಧೇಯಕ ಸಭೆಗಳು ಸಾಫನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು. 1894ರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಅವಧಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿನಿಸಿಕೊಂಡವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

1898 ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಸಂಶ್ಯಾಶ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದರು. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬಯಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯವೇತನದೊಂದಿಗೆ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ 1886 ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕ್ರೊಂಕಾ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲಿಸಿದರು. ಕಾಫಿ ಅರಣ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಧನವನ್ನು ಹೊಟ್ಟರು. ರ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲು 1894 ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ತೆರೆದರು. ಭೂ ತಂಟಿಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಶಾಸಭೋಗ ಮತ್ತು ಪಟೇಲರಿಗೆ ಅಂತಸ್ಥನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಉಚಿತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟರು. ಭೂಕಂದಾಯ ಸಂಹಿತೆ ಜಾರಿಮಾಡಿ ಭೂ ಒಡೆತನ, ಜಮೀನಾರಿಕೆ, ಹಿಡುವಳಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆದೇಶವನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದರು. ಮೈಸೂರಿನ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಮೃಗಾಲಯವನ್ನು 45 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಈಗ ಇದು 250 ಎಕರೆ ಇದೆ. ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನಾಶವಾಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪುನರ್ ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಶಾಲೆಗಳು 1797 ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಷದ್ವಿಯವರು 800 ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆ, 50 ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲೆ, 30 ಸಂಸ್ಕೃತಶಾಲೆ, 4 ಕ್ರಾರಿಕಾ ಶಾಲೆ, 3 ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು 1 ಡಿಗ್ರಿ ಶಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯವೇತನ ಹೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ತೆರೆದು ಅದನ್ನು ಕಿರಿಯಶಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಶಾಲೇಜನ್ನು ಡಿಗ್ರಿ ಶಾಲೇಜಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಶಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ಕಲೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಆರಂಬಿಸಿದರು. 1897ರ ವಿಕ್ಸೋರಿಯಾ ರಾಣಿಯ ವಜ್ರ ಮಹೋತ್ಸವದ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥ ತುಮಕೂರಿನ ಎಂ.ಪ್ರೇಸ್ ಗಲ್ರ್ಯಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಯ್ ಬಾಲಿಕ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಹೆಲ್ಲುಮಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮೇಲೂತ್ಸಾಹಿಸಲು 1887ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಬೋಧಕರನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. 1894ರ ವೇಳೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 140 ಬಾಲಕಿಯರ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದವು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಕ್ಸೋರಿಯಾ ಆಸ್ತ್ರೇಯನ್ನು ತೆರೆದರು. 1889 ರಲ್ಲಿ ಲಾಲ್ ಬಾಗ್ ನ ಗ್ಲಾಸ್ ಹೈಸ್ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. 1901 ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಟ್ರಾಟ್ ಆಫ್ ಸ್ನೇನ್ ಕಟ್ಟಿವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 1911 ರಲ್ಲಿ ಮೊಣಿಗೋಂಡಿತು.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮನರುತ್ತಾನಕ್ಕಾಗಿ 1887ರಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ ಭಾಷೋಜೀವಿನಿ ಸಭಾವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇವರ ಆಶಯದಲ್ಲಿ ಭವಭೂತಿಯ ಉತ್ತರ ರಾಮಚರಿತ್ರೆ, ಶೂದ್ರಕನ ಮೃಜ್ಞಕಟಿಕ ಹಷಣ ರತ್ನಾವಳಿ, ಶೇಕ್ಷಣಿಯರೊನ ಓಧೆಲೋ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಟಿಪ್ಪು ಕಾಲದಿಂದ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ದಸರಾ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ದಿವಾನರು 1894 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ನಿಷೇಧ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಡಿ, 8 ವರ್ಷ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯು ಭಾರತದ ಉದಾರವಾದಿಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದು ಅದನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರು. ಇದೇ ವೇಳೆ ಏರೇಶಲಿಂಗ ಪಂತಲು ರವರು ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ ಪರ ಹೋರಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೆಳೆದರು. ದಿವಾನರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರು ಹೊಟ್ಟ ನೆರವಿನಿಂದ 1893 ರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಚಿಕಾಗೋ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮೈಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದರು. ವಿವೇಕಾನಂದರು ಒಡೆಯರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಆವರ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣಾ ಉಜ್ಜಲ ನಕ್ಷತ್ರವೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು.

ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಸುಧೀಫ್ರ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ದಿವಾನ್ ಪದವಿಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಅವರು ರಾಜರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಂತರ ರೀಜೆಂಟರಾದ ವಾಣಿವಿಲಾಸ ಅವರ ಬೆಂಬಲ ಇವರಿಗೆ ದೊರಕಿತ್ತು. ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ದಿವಾನ್ ಪದವಿಗೆ ಬಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ವರಮಾನ ಅಶ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರ ಕೆಲಸಗಳಾದ ರೈಲು ಹಳಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ನೀರಾವರಿ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ನಡುವೆ 1884ರಲ್ಲಿ ಸಂಸಾಧನದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಕ್ಷಾಮವು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಇವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರುತ್ತಾಹಕವಾದ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಧೃತಿಗೆಡದ ಇಯ್ಯರ್ ತಮ್ಮ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಕ್ಷಾಮದ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. 1886ರಲ್ಲಿ ಸಂಸಾಧನದ ಆಯವ್ಯಯವು ಹದಿಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನ್ನಡೆಯಿತು. ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಆರ್ಥಿಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಕೆರೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಹಾಗೂ ರೈಲು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೋಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೋಂಡು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ (ಕೊಲಿ) ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ತೆರಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾಲ್ಕಡಿ ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ಶೇಷಾದ್ವಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಕೇಂದ್ರದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹತ್ತೊವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಾಗದಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು, ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. 1886ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ “Fellow of the Madras University” ಎಂಬ ಗೌರವ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಇವರಿಗೆ CSI ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು

ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತ್ತು. ನಂತರ ಇವರು KCSI ಎಂಬ ಬಿರುದಿಗೂ ಭಾಜನರಾದರು. ಹೀಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನರಾಗಿ ಆಳ್ಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಏಯ್ಯರ್, 1901 ಮಾರ್ಚ್ 18ರಂದು ದಿವಾನ ಪದವಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. 1901 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 13ರಂದು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಕೆ. ಶೇಷಾದಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತಗಾರರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ, ಹಣಕಾಸು, ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಸಾರಿಗೆ, ಸಂಪರ್ಕ, ಶಿಕ್ಷಣ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮೊದಲಾದ ಕೇಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅವರು ರೂಪಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಮಾರ್ಫಾಗೋಳಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ್ದು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಇವರು 10ನೇ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 1883 ರಿಂದ 1901ರ ವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದು, ಇವರ 18 ವರ್ಷಗಳ ಆಳ್ಳಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ವಾಂಗಿಣಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿ ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನದತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತು ‘ಆಧುನಿಕ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಿರ್ಮಾಪಕ’ ಮತ್ತು ‘ಮಾದರಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರೂಪಾರ್ಥಿ’ ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇವರ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಂಗೋಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕಣಜ. (2015). ವಸಾಹತು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ: ನಾಲ್ಕು ದಿವಾನರುಗಳ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರು ರಾಜಕೀಯ (1), ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು <https://kanaja.karnataka.gov.in> ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.
- ನಾಗರಾಜು. ಹೆಚ್ ಎಂ. (2010) ಆಧುನಿಕ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ನೆ ಬುಕ್ ಹೈಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮಾತ್. (2005). ಕನಾರ್ಟಿಕ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಇತಿಹಾಸ. ಎಂ.ಎಸ್. ಪಟ್ಟಿಕೇಷನ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಸದಾಶಿವ. ಕೆ. (2013). ಭಾರತದ ಸಮಗ್ರ ಇತಿಹಾಸ, ಸ್ವಾತ್ಮ ಬುಕ್ ಹೈಸ್, ಮೈಸೂರು.